

Minunea mea frumoasă

George Pena

Tu, iubito, să-ți scoți bluza din prag,
s-ating umerii, iradiați de remușcări;
părul alintat de două mâini cu drag,
să-mi aducă liniște și înduioșări.

Cu coapsele feline și sânii tăi avari,
spulberă-mi nimicnicia din casă,
o, cât ești de scumpă, în taina ce apari,
minunea mea dorită și frumoasă!

Și mă regăsesc bine, și devin poet,
în sărăcia-mi lucie, de visător;
purificându-mi sufletul de orice regret,
din trecut, prezent și viitor.

